

zdroj → <http://scienceworld.cz/fyzika/historie-se-opakuje-192>

(můj komentář červeně)

Nekonečný prostor a opakování historie

[Fyzika](#) | 20.01.09

Z teorie inflace vyplývá, že ostrovní vesmíry jsou vždy nekonečné, takže každý z nich obsahuje nekonečně moc O-regionů. A z kvantové mechaniky zase vyplývá, že existuje pouze konečný počet historií, které se v O-regionu mohou odvíjet. Když tato dvě tvrzení spojíme, zákonitě dojdeme k závěru, že každičká historie by se nekonečněkrát měla opakovat...

..Náš rozhovor se neustále točil kolem vzdálených oblastí vesmíru a toho, jak by se mohly lišit od našeho místního kosmického sousedství. Jelikož každý ostrovní vesmír je z pohledu svých obyvatel nekonečný, můžeme jej rozdělit do nekonečného počtu oblastí stejné velikosti, jakou má naše pozorovatelná oblast. Zkráceně jsme je nazvali „O-regiony“. **Čili bezostyšně se na jednu vesmírnou bublinu (do jedné vesmírné bubliny) díváte z nahladu.**

Představte si nekonečný prostor naplněný gigantickými koulemi o průměru 80 miliard světelných let. Každá z koulí **a co je mezi nimi ?** je O-regionem, který se rozpíná společně s expandujícím kosmem; v ranějších dobách proto O-regiony byly menší. Všechny při velkém třesku **takže Velký třesky se konal pro všechny vesmíry jen jeden a tentýž ?** vypadaly stejně – říkám-li při velkém třesku, myslím tím na konci inflace –, v detailech se však lišily. Malé hustotní poruchy, způsobené náhodnými kvantovými procesy při inflaci, se region od regionu lišily. **Čili v tomto „Nadvesmíru“ se realizovali jednotlivé různé „vesmíry“ = O-regiony ? - - - A za tyto výmysly-bláboly pan slezský vědec Petrásek, že by autora-šarlatána neposlal do Bohnic ?..; to se dívám !** Když byly posléze poruchy zesíleny, makroskopické vlastnosti O-regionů se začaly různit. Než se dotvořily galaxie, detaily v jejich rozložení v různých O-regionech se odlišovaly už podstatně, třebaže ze statistického hlediska byly tyto regiony stále velmi podobné. **A báje se může košatě (hala-bala, nekontrolovaně fyzikou) rozrůstat...** Později se nahodile změnil i vývoj života a jeho inteligentní formy, čímž se rozdíl ještě umocnily. Proto očekáváme, že historie jednotlivých O-regionů budou různé.

Dopěli jsme ke klíčovému poznatku, týýý brďo, libovolné smyšlenky volných asociací sci-fi autora jsou tu prohlášeny „klíčovým poznatkem“... Petrásku, šarlatáni ti řadí v revíru...co ty na to ? že počet konfigurací hmoty v každém O-regionu – nebo v podstatě v jakémkoli konečném systému – je konečný. Člověka by mohlo napadnout, že v systému by mohly nastat libovolně malé změny, které by tak daly vzniknout nekonečnému počtu možností. Tak tomu ale není.

Jestliže se svým křeslem pohnu o jeden centimetr, měním stav našeho O-regionu. Mohl bych se pohnout o 0,9, 0,99, 0,999 centimetru atd. – o nekonečnou posloupnost možných posunutí, která se stále víc blíží limitě jednoho centimetru. Problémem je, že příliš nepatrná posunutí není možné v principu rozlišit, a to kvůli kvantověmechanické neurčitosti.

...

Udělejme si teď malou inventuru toho, co už víme. **co už víš, autore, ty anebo co ví vědci ? Z teorie inflace** vyplývá, že **ostrovní vesmíry ha-ha-ha** jsou vždy nekonečné, takže každý z nich obsahuje nekonečně moc O-regionů. A z kvantové mechaniky zase vyplývá, že existuje pouze konečný počet historií, které se v O-regionu mohou odvíjet. Když tato dvě tvrzení spojíme, **ty autore, anebo všichni vědci ? zákonitě (můj strejda jedl k večeři slanečka s krupicovou kaší ..., jak nádherně to spojil)** dojdeme k závěru, že každičká historie by se nekonečněkrát měla opakovat. Podle kvantové mechaniky má to, co zákony zachování přísně nezakazují, **(autore, napiš mi zákon který zakazuje vícerozměrnost času ?, díky)** nenulovou pravděpodobnost, že se to taky stane.

A jakákoli historie, jež má nenulovou pravděpodobnost, se stane – nebo spíše se už stala – v nekonečném počtu O-regionů!

Mezi těmito nekonečně se opakujícími scénáři jsou velice bizarní historie. **Například (krupicová kaše se slanečkem)** planeta podobná naší Zemi může znenadání zkolabovat do černé díry. Nebo může rázem vyzářit obří spršku záření a přeskočit na jinou oběžnou dráhu, mnohem bližší své hvězdě. Takovéto události jsou **extrémně nepravděpodobné, ovšem to znamená** jen to, že člověk bude muset navštívit řadu O-regionů, aby je zpozoroval. Pozoruhodným důsledkem **nové představy** světa je, **Petrásku ... v revíru se ti nekontrolovaně rozmnoží šarlatáni ... za co ti platěj na SU ??** že by měl existovat nekonečný počet oblastí s historiemi naprosto stejnými jako naše. **Ano, milý čtenáři,** bezpočet vašich dvojníků teď v rukou třímá kopii této knihy. Žijí na planetách stejných jako Země, planetách se stejnými pohořími, městy, stromy i motýly. Tyto Země se otáčejí kolem perfektních kopií Slunce a každé z těchto Sluncí patří do velké spirální galaxie – dokonalé repliky naší Mléčné dráhy. **Úžasný, že Petrásku ... nemáš abstrák, po tom Navrátilovi, si zase občas flusnout ?**

Jak jsou tyto Země, obydlené našimi dvojníky, daleko? Víme, že hmota obsažená v našem O-regionu se může nacházet asi v 10 na 10 na 90 různých stavů. Krabice obsahující řečneme googolplex (10 na 10 na 100) O-regionů by měla vyčerpat tyto všechny možnosti s velkou rezervou. Takováto krabice by měla v průměru mít asi googolplex světelných let. O-regiony včetně našeho by se na větších vzdálenostech měly opakovat. **Když se postaví >superteorie<, (a vystaví se v renomovaném časopise) meze fantazie se jí nekladou, že Petrásku ? Cmrdni tomu autorovi nákou pochvalu, ty můžeš, né ? .. máš na to papíry.** Měly by existovat i takové oblasti, ve kterých se historie poněkud liší od těch našich, a to se všemi možnými rozdíly. Když stál Julius Caesar se svými legiemi na břehu řeky Rubicon, věděl, že se chystá učinit důležité rozhodnutí. Překročení řeky by se rovnalo velezradě a nebylo by cesty zpátky. Se slovy **„Kostky byly vrženy!“ Petrásku ...** vojákům nařídil, aby postoupili. A kostky byly skutečně vrženy: na některých Zemích Caesar pokračoval a stal se diktátorem Říma, kdežto na jiných byl poražen, souzen a popraven jako nepřítel státu. Jistě, na většině Zemí žádná osoba jménem Caesar nežila a většina míst ve vesmíru není vůbec jako naše Země – a to proto, že existuje mnohem více způsobů, jak se od sebe věci mohou lišit, než jak mohou být stejné.

Možná takový surrealistický obraz světa vznikl právě v městě prodchnutém duchem Salvadora Dalího. Stejně jako Dalího malby v sobě míchá podivné, hrůzné rysy se známou realitou. **Jde však o přímý důsledek inflační kosmologie. Úžasně...Petrásku...; anebo že by těmi šarlatány byli jen Muladí a Navrátil ? U nich si s flusáním skončil...co dál Petrásku ???** Spolu s Jaumem jsme napsali článek, v němž jsme svou představu popsali, a poslali jsme ho do Physical Review, předního fyzikálního časopisu. **Podstoupili jsme riziko, že článek odmítnou se slovy, velké riziko ! : autor by mohl být taky 2 roky pronásledován (nejen) státním zástupcem a psychiatrem jakožto element nepřičetný, společnosti nebezpečný, v akutní fázi své nemoci, s nutností ústavní léčby ...pozor !!, stačí na takové pronásledování jeden grázl ze SU, který to umí levou zadní. že je „příliš filozofický“, ale kupodivu ho bez problémů přijali. ha-ha-ha...Petrásku ... tys to taky přijal ? ... potlesk !** Na konci článku, v diskusní části, jsme psali:

„Existence O-regionů se všemi možnými historiemi, z čehož některé jsou identické či skoro identické s našimi, má několik potenciálně **znepokojivých důsledků. Bohnice....** Kdykoli se vám v mysli vynoří myšlenka, **(pak jsou to dle MUDr. O.R. halucinace, superakutní fáze té schizofrenie)** že může dojít ke strašlivé kalamitě, můžete si být jisti, že v některém O-regionu se tak už stalo. Jestliže jste o chlup **unikli** nehodě, **(PL, neunikne nikdo, že Petrásku, když se do toho ty obuješ !!??)** takové štěstí jste už neměli v některém z O-regionů s toutéž předešlou historií...

Tento text je úryvkem z knihy

Alex Vilenkin: Mnoho světů v jednom, Paseka 2008, 232 stran, 269 Kč

[O knize na stránkách vydavatele](#)

JN 20.01.2009